

ningen, og ogsaa under Udarbejdelse af Vejplaner, er eet eller maaske to Medlemmer af Kommunalbestyrelsen med i Arbejdet, og dermed tror jeg, det vil være anvist, hvor man vil have Vejforbindelse. Jeg tror derfor ikke, man for stærkt skal trække dette Punkt frem. Skulde der blive Uoverensstemmelse, vilde der være Plads aaben for, at man i et saadant Tilfælde gav et bestemt Paalæg om, at der og der maa der være Vej. Som sagt, man skal ikke drage det saa stærkt frem. Jeg tror — og jeg er sikker paa, at Jordlovsudvalget og andre Faktorer, der har med denne Sags Gennemførelse at gøre, vil være enige med mig —, at det har en vis Betydning, at der ikke bliver foretaget Indgreb fra oven, som staar uden Forbindelse med den paagældende Egns lokale Interesser.

Hr. Christensen (Lødderup) udtalte Ønsket om, at der blev fremsat Lovforslag om Oprettelse af nye Husmandsbrug. Det er et saadant, vi her beskæftiger os med. De Jordlove, der blev vedtaget den 4. Oktober 1919, aabnede en vid Adgang til Jord, de vil i de følgende Aar stille saa store finansielle Krav til Statskassen, at der for Øjeblikket er Grund til at se for det første, hvor stort et Antal Ansøgninger der fremkommer, og dernæst, hvorvidt Staten finansielt vil kunne bære de Byrder, som staar i Forbindelse med Oprettelsen af Husmandsbrugene. Derfor vil jeg angaaende denne Side af Sagen, idet jeg for øvrigt kan være fuldstændig enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger og Bemærkninger om det mindre Landbrugs Betydning, teknisk, økonomisk og socialt, sige, at efter at vi lige har faaet disse Love vedtaget og knap nok har begyndt paa at føre dem ud i Livet, vil det ikke netop nu være Tiden til at fremsætte Forslag om yderligere Love i saa Henseende.

Jeg skal i øvrigt takke de ærede Ordførere for den Beredvillighed, de har udtalt til at medvirke til Lovforslagets Fremme, og skal slutte med at udtale Haabet om, at det maa blive vedtaget.

Brorsen: Hr. Ulrich ironiserede noget over den Behandlingsmaade, der var blevet Jordlovene til Del, og talte om, at de var blevet jasket igennem. Jeg tror imidlertid, at Hr. Ulrich ikke har Ret i sin Paastand. Jeg har nu gennem Aarene siddet i ikke saa ganske faa Udvalg og tør paa staa, at vi ved Behandlingen af Jordlovene gik meget grundigt til Værks; og det er da ogsaa gennem flere Aar, vi har behandlet

saadanne Lovforslag i Folketinget. Men naturligvis kan man sige, at det er beklageligt, at man saa hurtigt efter Lovenes Vedtagelse skal fremsætte Forslag om Tillægsbestemmelser. Det er i og for sig ikke min Sag at forsvare den tidligere Landbrugsminister og hans Administration. At der saa hurtig maa foreslaas Tillægsbestemmelser, kan maaske hænge sammen med, at Administrationen i sin Tid ikke tilstrækkelig i alle Enkeltheder har tænkt Sagen igennem, men maaske ogsaa med, at man, efter at man er kommet til at arbejde med Lovene i det praktiske Liv, har opdaget, at der var enkelte Forandringer, der burde foretages, og forskellige Tillægsbestemmelser, man maatte have, for at Lovene for Alvor kunde blive praktisk anvendelige. Jordudvalget har fundet, at der var visse Ændringer, man nødvendigvis maatte se hurtigst muligt at faa vedtaget.

Nu havde jeg ventet, at samtlige Partier her i Folketinget havde kunnet give deres Tilslutning til dette Lovforslag, paa samme Maade som der i Landstinget var Enighed mellem samtlige Partier; men Hr. Ulrich kan altsaa ikke give sin Tilslutning. Jeg vil haabe, at han staar nogenlunde ene indenfor det konservative Parti, og jeg synes, at han netop med Hensyn til Ekspropriationen er ganske urimelig ortodoks; thi der kan, saa vidt jeg kan skønne, heller ikke for en konservativ Tankegang være noget i Vejen for at tiltræde Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, efter at det er behandlet i Landstinget. Og vi er vistnok alle sammen enige om, at naar vi faar disse Bestemmelser om Ekspropriationen gennemført, bliver der aldrig eller saa godt som aldrig Tale om at anvende dem. Hvis man ikke faar disse Bestemmelser gennemført, vil der altid kunne være en eller anden stridig Natur, som vil gøre alt for at lægge sig paa tværs af Udviklingen, og der er dog ingen Grund til at begunstige noget saadant. I det Øjeblik, vi gennemfører disse Bestemmelser, vil vedkommende finde sig i, at indgaa paa en mindelig Overenskomst, og paa den Maade vil man i Virkeligheden faa den bedste Ordning. Jeg vil derfor meget anbefale, at man vedtager Lovforslaget uforandret. I det hele taget kan man med Hensyn til Ekspropriation henvisse til forskellige Lovforslag, som vi har behandlet her paa Rigsdagen, hvor man har indset, at det var en Nødvendighed at faa en mere almindelig Ekspropriationsbestemmelse. Det er meget nærliggende for mig f. Eks.